

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 20153/21
Дана 08.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Драгане Максимовић и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Ђорђем Ђорђевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца
из
кога заступа пуномоћник Младен Влашић, адвокат из Краљева, Милоша Великог бб ТЦ "Над гаражама" лок. 13, ради поништаја става III диспозитива решења туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, Београд, број 071-01-2867/2021-03 од 19.08.2021. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 08.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним ставом III диспозитива решења туженог органа, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка за састав жалби.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 13.09.2021. године, тужилац, преко пуномоћника оспорава законитост става III диспозитива решења туженог органа, због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде правила поступка, јер решење има недостатке због којих се не може испитати, нису дати разлози о битним чињеницама, а они који су дати су нејасни, недовољни и

противуречни. Наводи да је тужилац првостепеном органу дана 15.01.2021. године поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја. Првостепени орган, Национална корпорација за осигурање стамбених кредита у Београду је обавештењем од 01.02.2021. године одбила захтев, али је по жалби тужени орган решењем од 07.04.2021. године поништио наведено обавештење и предмет вратио на поновни поступак. У поновном поступку првостепени орган је одбио захтев тужиоца решењем од 28.04.2021. године, да би по жалби тужиоца тужени орган решењем од 15.06.2021. године поништио наведено решење и предмет вратио на поновни поступак. У поновном поступку првостепени орган одбија захтев тужиоца решењем од 08.07.2021. године, а тужени орган по жалби доноси решење од 19.08.2021. године, чији се поништај у ставу III диспозитива тражи тужбом. Даље наводи да је тужилац у жалби од 12.07.2021. године изјављеној на решење од 08.07.2021. године истакао захтев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 99.000,00 динара и то на име састава три жалбе. Тужилац је трошкове исказао, определио и тражио по врсти и висини, сходно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а који трошкови су били нужни, неопходни и оправдани. Позивајући се на одредбе члана 85. став 6. и 87. став 1. Закона о општем управном поступку наводи да без обзира што наведене одредбе закона упућују да су тужиоцу морали бити признати трошкови другостепеног поступка на име састава три жалбе тужени орган оспореним решењем у ставу III изреке одбија, као неоснован, захтев тужиоца. Сматра да се наводи туженог у образложењу решења не могу прихватити као правилни и на закону засновани с обзиром да Законом о општем управном поступку није прописано да се трошкови не надокнађују странци, већ је децидно прописано одредбом члана 85. став 6. Закона о општем управном поступку да ако жалба буде усвојена трошкове другостепеног поступка сноси орган који је одлучивао у првом степену. Даље наводи да тужени није ценио наводе жалбе истичући да је ангажовање пуномоћника из реда адвоката, било нужно, потребно и неопходно. Ово са разлога што је првостепени орган три пута одбијао захтев тужиоца, па је тужилац био принуђен да ангажује пуномоћника из реда адвоката. Констатација туженог органа да се на интернет страници тог органа налази формулар захтева за информацију од јавног значаја и формулар жалбе, не значи да он мора да има омогућен приступ интернету и да не представља неуку странку, јер да је имао довољно правног знања не би био приморан да ангажује правног заступника. Такође наводи да је тужилац неука странка, да је имао трошкове другостепеног поступка које му је проузроковао првостепени орган, па како тужени орган није обавезао првостепени орган да тужиоцу надокнади трошкове, то је исти повредио закон на штету тужиоца. Предлаже да суд тужбу уважи, поништи став III диспозитива оспореног решења и предмет врати надлежном органу на поновни поступак, а туженог обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, таксу на тужбу у износу од 390,00 динара и одлуку у износу од 980,00 динара, односно укупан износ од 17.870,00 динара, са законском затезном каматаом од дана истека рока за добровољно извршење, па до исплате.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе,

сагласно одредби члана 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Србије“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, након оцена навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужилац, дана 12.07.2021. године, преко пуномоћника, изјавио жалбу туженом органу против решења првостепеног органа од 08.07.2021. године којим је одбијен захтев тужиоца за остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја од 15.01.2021. године. Поступајући по жалби тужиоца, тужени орган је имајући у виду да је тужилац поднетим захтевом тражио информације у вези са осигурањем његовог стамбеног кредита, нашао да је погрешно првостепени орган када је позивајући се на одредбу члана 9. тачка 5. закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја одбио захтев тужиоца за приступ траженим информацијама. Како првостепени орган није пружио ваљан доказ о оправданости ускраћивања приступа траженим информацијама ближе описаним у ставу II диспозитива оспореног решења, односно како су наведени разлози неосновани, тужени орган је поступајући по жалби, на основу члана 23. и 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку одлучио као у ставу I и II диспозитива оспореног решења налазећи да је жалба основана, односно да тужилац у смислу члана 5. наведеног закона има право да му се тражене информације, уколико су у поседу органа власти, учине доступним на начин како је то наложено диспозитивом оспореног решења, а што је у складу са одредбом члана 12. истог закона којом је предвиђена могућност издвајања тражене информације од јавног значаја од осталих информација у документу у које орган власти није дужан тражиоцу да омогући увид, јер би се омогућавањем приступа тим информацијама повредило право на приватност и заштиту података о личности, лица на које се исте односе.

У ставу III диспозитива решења туженог органа, који тужилац тужбом оспорава, одлучено је о захтеву тужиоца за накнаду трошкова заступања на име састава три жалбе по АТ у укупном износу од 99.000,00 динара. Тужени орган је нашао да нису испуњени законски услови за усвајање захтева тужиоца за накнаду наведених трошкова, прописани одредбама члана 84, 85. став 2, 3 и 4. Закона о општем управном поступку. Указао је да одступање од члана 85. став 3. Закона о општем управном поступку, којим је прописано да када је првостепени поступак покренут захтевом странке, она сноси трошкове поступка, постоји код двостраначких или вишестраначких управних ствари, односно да су случајеви накнаде трошкова поступка, између којих, и правног заступања, условљени учешћем две или више странака са супротним интересима, као и тиме да је правно заступање било неопходно и оправдано. Тужени орган је навео да поступак остваривања права на слободан приступ информацијама од јавног значаја не спада у категорију сложених поступака, с обзиром да у том поступку учествује само једна странка као тражилац информације. Стога, ни поступак пред туженим органом који решава по жалбама против органа власти није сложен поступак у коме се жалилац не би могао снаћи без правног заступника, имајући

у виду да се на интернет страници туженог налазе формулари захтева и жалби, чијим преузимањем и попуњавањем странке стичу могућност подношења уредног захтева и жалбе. Из наведених разлога, по оцени туженог органа, нема потребе за ангажовањем пуномоћника који би својим стручним знањем омогућио странци да заштити своја права на приступ информацијама од јавног значаја, па се трошкови сачињавања жалби не могу сматрати оправданим. Имајући у виду да се ради о управном поступку у ком ангажовање пуномоћника није било неопходно и да поступак није покренут по службеној дужности, већ по захтеву странке, тужени орган је нашао да нису испуњени услови за накнаду трошкова поступка због чега, је на основу одредбе члана 87. став 2. Закона о општем управном поступку у вези са чланом 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучио као у ставу III диспозитива решења.

Одредбом члана 84. Закона о општем управном поступку ("Сл.гласник РС" бр.18/16), прописано је да су трошкови поступка издаци за таксе, лични трошкови странке (трошкови доласка и губитка времена и зараде), неопходни и оправдани трошкови заступања странке и трошкови усмене расправе и извођења доказа (стварни трошкови сведока и стварни трошкови и награде вештака, тумача, преводилаца и привремених заступника, трошкови увиђаја и сл.), као и посебни издаци у готовом новцу органа који води поступак (путни трошкови службених лица, огласи и сл.).

Одредбом члана 85. став 2. Закона о општем управном поступку, прописано је да орган сноси трошкове поступка који је покренут по службеној дужности и повољно окончан по странку, ако законом није друкчије предвиђено. Ставом 3. истог члана, прописано је да када је првостепени поступак покренут захтевом странке, она сноси трошкове поступка, а ставом 6. истог члана, да ако жалба буде одбачена или одбијена или жалилац одустане од жалбе, трошкове другостепеног поступка сноси жалилац. Ако жалба буде усвојена, трошкове другостепеног поступка сноси орган који је одлучивао у првом степену.

Имајући у виду одредбу члана 84. Закона о општем управном поступку, којом су под трошковима поступка прописани и трошкови заступања странке, али само неопходни и оправдани трошкови заступања, те околност да се у конкретном случају ради о поступку, који је покренут захтевом странке, у управној ствари која није вишестраначка, јер Национална корпорација за осигурање стамбених кредита којој је поднет захтев, нема својство странке са супротним интересом, већ својство првостепеног органа, тужени орган је, по оцени Управног суда, правилно поступио када је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног поступка, дајући за своју одлуку довољне разлоге, које у свему као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Приликом одлучивања, суд је ценио све наводе тужбе, али имајући у виду изнетог, налази да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним ставом III диспозитива решења туженог органа, није повређен закон на штету тужиоца, суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I

диспозитива пресуде.

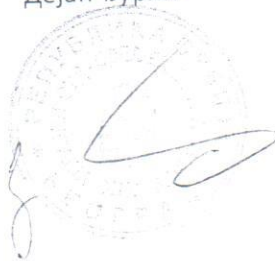
Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 08.06.2022. године, I-5 У 20153/21

Записничар
Ђорђе Ђорђевић, с.р.

Председник већа-судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МА